

Спомнете си всички пороци и пророчества преди Христа. Спомнете си всичките мечти, очаквания и надежди, за които се говори в стария завет за месия и кажете: нямат ли право да говоря така, както говоря?

Исус Христос е син човечески — син, рожба на Всемирния човечески Дух, който е дирел начин за избавление от голямото бедствие — смъртта.

Той човеческия дух, ражда Него за тая цел Той бляскаво изпълва възложената му задача, като чрез възкръсването на Лазаря и чрез, собственото си възкръснение, побеждава смъртта! . . .

.

Когато едновременните народни певци — каквито се срещаха много из межу народа — пееха пред маса слушатели, последните се обръщаха на слух. Те слушаха песента с внимание, защото тя бе за тех поезия, наука и философия. След свършването на песента, те всички въздъхваха и се питаха:

— Това да ли е ставало некога?

Певците, които обикновено биваха по-развити от слушателите, отговаряха:

— Ако не е ставало, то няма и да се пее

Ако им се зададеше някой по силен скептически въпрос, те отговаряха:

— Ако не е ставало, то рано или късно ще стане, защото тези песни не са останали от деди и прадеди, за да се лъжем оия с тех, а да ги пеем и верваме.

И влизаха тогава певците в подробности за чудесата напр. на Крали Марка. Обяснаваха те как съществуват и днес следи от батушите на великана, от стъпките на неговия кон, от хлябозете, които е ял, от коматите, които е хвърлял и т. н.

Слушателите се задоволяваха; те оставаха с дълбока вера в туй що се пееше в песните и се приказва в приказките.

И тази техни вера се крепеше не само от довода, че това що се пее, ако не е ставало няма и да се пее, и от примерите за следите от батушите на великана, от стъпките на коня му и т. н. ами и от упованието в разума на старите техни бащи и деди, които са оставили тези песни а още и от надеждата, че това, ако не е ставало рано или късно ще се случи, ще стане, ще се осъществи.